

پولس رسول دۆمین نامه قُرنتیان وسه

^۸ ای پرارون چوون که، نِخوامی اون مصیبت هائه چم که آسیا منطقه دله آمه سر بییمو، بی خور بوئین. چوون فشارهایی که آمه سر بییمو آنده سخت و آمه طاقت چم ویشتر بیه که شه زنده بَمونس چم هم نا امید بییمو. ^۹ راس راسی گمون کاردیمی اما ره مرگ وسه محکوم هاگردنه. ولی اینا همه این وسه اتفاق دیکته تا نا شه ره، بلکه خدا ره یوگَل هاکانیم اونی که مرده ها ره زنده کاندنه. ^{۱۰} خدا اما ره این طی خطر چم که گُشنه، آزاد هاکارده و آی هم آزاد کاندنه. اما وه ره امید داری که آی هم اما ره آزاد کاندنه، ^{۱۱} شما هم ونه شه دعاا همراهِ اما ره گُپک هاکانین. تا خلیا آمه خاطری شکر هاکانین، اون برکت خاطری که خله آدمون دعاا جواب دله اما ره هدا بییه.

پولس برنامه ها عوض بونه

^{۱۲} چوون که آمه افتخار، آمه وجدان که گواهی دنه که این دنیائه دله راستی و صاف و صادقی همراهِ که خدائه چم هسه رفتار هاگردیمی. نا آدمی حکمت همراهِ، بلکه خدائه فیض همراهِ رفتار هاگردیمی، غلی الخصوص شمه همراهِ. ^{۱۳} چوون که اما به جز اونچی که شما خوندینی و قهمنینی، یه چی دیه شمه وسه ننویسمی. و من امید دارم که شما این خوار بفهمین- ^{۱۴} همون طی که شما اما ره تا حدی

۱ پولس ظرف چم که خدائه خواست همراهِ مسیح عیسی رسول، و آمه پرار تیموتائوس، خدائه کلیسائه وسه قُرنتس شهر دله، و آخائیه منطقه سرتاسر تیموم مقدسین وسه: ^۲ فیض و صلح و سلامتی، آمه پییر، خدا و خداوند عیسی مسیح ظرف چم، شمه وسه بیته!

تیموم تسلی، خدا

^۳ موارک بوئه خدا، آمه خداوند پییر، عیسی مسیح، که رحمتها پییر و تیموم تسلی هائه خدائه؛ ^۴ اون خدا که اما ره تیموم آمه مصیبت هائه دله تسلی دنه، تا اما هم بتونیم اونای که مصیبت دله دَرنه ره اون تسلی ای که وه چم بییتیمی همراهِ تسلی هادیم. ^۵ چوون همون طی که قَت و فراوون مسیح رنجاا چم سهم وری، همون طی هم مسیح طریق، قَت و فراوون تسلی چم سهم وری. ^۶ اگه اما مصیبت دله دَرمی، شمه تسلی و نجات خاطری؛ و اگه تسلی داری، آی شمه تسلی وسه ئه، و این، اون مووقه به کار انه که شما اون عذاب هایی ره که اما گشیمی ره صبر و حوصله همراهِ تحمّل کاندینی. ^۷ آمه امید شمه خوری پا برجا، چوون دومبی همون طی که آمه رنج هائه دله سهم ورنی، آمه تسلی دله هم سهم ورنی.

دار هاكاردمه؟^۳ من جوری شمه و سه نامه بنوشتمه تا مووقه ای که شمه پلى اّمبه، اونايی که ونه م ره خِشال هاكاین، م غُصّه باعث نوون. چوون که شما همه چم مطمئن بیمه که م خِشالی، شما همه خِشالی.^۴ چوون خله مصیبت همراه و غم دار دل و آسری دَکِته چش همراه شمه و سه بنوشتمه، نا اینکه شما ره غُصّه دار هاكاینم، بلکه تا بدونین چنده زیاد شما ره دوس دارمه.

گناهکار آدمِ پِبخشین

۲ اِسا اگه یه تفر غُصّه باعث بَووه، نا فقط م ره، بلکه اگه نِخوام اِلکی بارم - تا حدی شما همه ره غُصّه دار هاكارد. ^۱ چوون این طى آدم و سه این تنبیهی که ویشتر شما اون وه و سه سزاوار دونِسنی، و سه. ^۷ پس دیبه ونه وه ره پِبخشین و دلدارى هادین، نَکَنه خله غُصّه، وه ره از پا دربار. ^۸ پس، شمه چم خواهش کامبه وه ره شه وِحبّت چم مطمئن هاكاین. ^۹ چوون این و سه این شمه و سه بنوشتمه که شما ره آزمود هاكاینم و بونیم، هر چی دله اطاعت کاندینی یا نا؟ ^{۱۰} هر کسی ره که شما پِبخشین، مینم وه ره بَخِشمبه. و راس راسی اگه یه تفر پِبخشمبه - البته اگه پِبخشین و سه دلیلی دووه - من شمه خاطرى مسیح حضور این طى هاكاردمه، ^{۱۱} تا شیطان اِما ره گول نَرَنه، چوون اِما وه نخشه هائه چم بی خور نیمی.

پیروزی مسیح دله

^{۱۲} وختی تروآس شهر بوردمه، تا مسیح انجیل موعظه هاكاینم، با این که خِداوند اونجه یتا گت دروازه م و سه واز هاكارد. ^{۱۳} ولی ای

پِشناسینی، تا اّمه خِداوند عیسی روز دله شما اِما ره اِفتخار هاكاین، همون طى که اِما شما ره اِفتخار کامبی.

^{۱۵} چوون این چم مطمئن بیمه، خواسمه اوّل شمه بدین و سه بيم تا دومین گش و سه فیض تجربه هاكاین. ^{۱۶} من خواسمه که شه راه سر به مقدونیه شما ره بونیم و مقدونیه چم آى هم شمه پلى بر دگر دم تا م ره تهودیه منطقه راهی هاكاین. ^{۱۷} مگه خواسمه وختی این کار هاكاینم، دِ دل بیمه؟ مگه من اِدمی فکر اِما همراه تصمیم گیرمه، اون طى که یه لحظه هم بارم «آره، آره» و هم بارم «نا، نا»؟

^{۱۸} خِدائه وفاداری سر قسیم، که اّمه گب شمه همراه «آره» و «نا» نییه. ^{۱۹} چوون خِدائه ریکا، مسیح عیسی، که من و سیلاس و تیموتائوس، شمه میون وه ره اِعلام هاكاردیمی، «آره» و «نا» نییه، بلکه وه دله هَمَش «آره» هسه. ^{۲۰} چوون خِدائه تِموم و عده ها مسیح دله «آره» هسه و همین و سه وه طریق چم هسه که اِما «آمین» گامبی، تا خِدا جلال بیره. ^{۲۱} ولی خِدائه که اِما ره شمه همراه، مسیح دله برقرار کانه. و وه اِما ره مسح هاكارد، ^{۲۲} وه شه مُهر اّمه سر بزو و شه روح، بیعانه واری اّمه دلها دله بیشته.

^{۲۳} خِدا ره گِواه گیرمه که فقط این و سه که شما ره نارِحت نَکِنیم، قُرنتس شهر برنگردسمه. ^{۲۴} نا اینکه شمه ایمون سر سروری هاكاینم، بلکه شمه همراه، شمه خِشالی و سه تَقْلا کامبی، چوون که ایمون دله پابرجایی. ^۱ چوون تصمیم بییمه، آت گش دیبه شمه پلى نيم تا شما ره غُصّه دار نَکِنیم. ^۲ چوون اگه شما ره غُصّه دار هاكاینم، دیبه کی تونده م ره خِشال هاكانه، اِلا شمایی که شما ره غُصّه

لایقت خِداځه ځم هسه. ^۶ خِدا بیهه که اِما ره لایقت هدا که تازه عَهْد نوکرون بوئیم - عهدی که خِداځه روح سر پابرجائه، نا اونچی سر که یتا بَنوشت ویشتر نیبه. چوون «بَنوشت» گشنه، ولی خِداځه روځ زندگی دینه.

^۷ اِسا، اگه اون خِدمتی که مرگ ختم بونسه و سنگی لوح سر حک بییه بییه، جلالِ هِمراه ظهور هاکارده، جوری که بنی اسرائیل قوم نَتوئِسینه؛ موسی دیم جلالِ خاطرِی، اون هارشن، هر چن اون جلال داشته از بین شیه، ^۸ چنده ویشتر، اون خِدمتی که خِداځه روح طریق ځم هسه، جلالِ هِمراه هسه. ^۹ چوون اگه خِدمتی که محکومیت ختم بونسه، جلالِ هِمراه بییه، چنده ویشتر خِدمتی که صالح بشمارسِن ختم بونه، جلالِ ځم پر. ^{۱۰} چوون اونچی که به وختی پرجلال بییه، اِسا در قیاس این جلال که سترتر دیبه جلالی ځدارنه. ^{۱۱} و اگه اونچی که از بین شیه جلالِ هِمراه بییه، اونچی به جا موندینه، چنده ویشتر جلالِ هِمراه.

^{۱۲} پس چوون که این طی امیدِی دارِی، جرأتِ هِمراه گب زَمی؛ ^{۱۳} نا موسی واری که یتا نقاب شه دیم سر بَکشیه تا بنی اسرائیل قوم، اونچی عاقبت که داشته از بین شیه ره نَوینن. ^{۱۴} ولی وِشون فکرها تاریک بییه چوون، همون نقاب، عتیق عَهْد بَخوندسِن مووقه تا امروز به جا بَمونسه و بییت نیبه، چوون فقط مسیح دله بییت بونه. ^{۱۵} حتی تا امروز، هر وخت موسی توراتِ خونځینه، یتا نقاب وِشون دل سر به جا موندینه؛ ^{۱۶} ولی هر وخت به نَفَر خِداوندِ پَلی بَرگردنه، نقاب بییت بونه. ^{۱۷} خِداوند، روح و هر جا خِداوند روح دَووه، اونجه آزادی دَره. ^{۱۸} و اِما همه که بی نقاب دیم هِمراه، خِداوندِ جلالِ، یتا آینه واری ویمبی،

آروم و قرار ځداځه چوون شه برار تیتوسی پی دا نکاردمه. پس اونجه مَرِدِم هِمراه خِداحافظی هاکارده، مقدونیّه منطقه بورده.

^{۱۴} ولی خِدا ره شکر کامبه که همیش مسیح دله، وه شه پیروزی دله اِما ره راهنمایِی کاندِه و شه معرفتِ عطری، اِمه طریق همه جا پَخش کاندِه. ^{۱۵} چوون که اِما خِداځه وسه، مسیح خَش بو هَسیمی، چه اونایِی میون که نجات بییتنه و چه اونایِی میون که هلاک بوننه. ^{۱۶} به نَفَر وسه مرگ بو ره دِمبی که مرگ ختم بونه؛ به نَفَر دیبه وسه زندگی بو ره دِمبی، که زندگی ره ختم بونه. کی که این طی چپائه لایقت داره؟ ^{۱۷} چوون که اِما اون آدمون واری نیمی که منفعتِ وسه خِداځه کلام روشننه، بلکه اِما خِداځه چش پَلی مسیح دله گب زَمی، اون آدمونی واری که خالص نیت دارینه و خِداځه طرفِ ځم هسینه.

جدید عَهْد نوکرون

۳ مگه آت گش دیبه شه خوری تعریف هاکارځن شروع کامبی؟ یا بعضیا واری، لازم شِما ره سفارش نامه هادیم یا شمه ځم سفارش نامه بیریم؟ ^۲ شِما شه اِمه سفارش نامه هَسینی، یتا نامه که اِمه دل سر بَنوشته بییه که همه توندینه اون بَخونن و بشناسن. ^۳ شِما نِشون هِدانی که مسیح نامه نی، که اِمه طریق شِما ره برسیه که مرگب هِمراه بَنوشته نیبه، بلکه زنده خِداځه روح هِمراه اِمه وسه بَنوشت بییه، و نا سنگی لوح سر، بلکه آدمونِ دل لوح سر بَنوشته بییه.

^۴ اِما مسیح طریق ځم، خِداځه پَلی این طی اطمینان دارِی. ^۵ نا اون که شه لایقت دارِیم که اِدعا هاکانیم به چی اِمه دَس برانه، بلکه اِمه

بین شونه، ظاهر بوه. ^{۱۲} پس مرگ آمه دله کار کاندۀ، ولی زندگی شمه دله.

^{۱۳} زمور کتاب دله بیتیمو که «ایمون بیاردمه، پس گب بزومه.» همین ایمون روح همراه، اما هم ایمون داری و گب زمی. ^{۱۴} چون دومبی وه که عیسی خداوند، مرده هائه جم زنده هاکارده، اما ره هم عیسی همراه زنده هاکارده و شمه همراه وه حضور یارنه. ^{۱۵} اینا همه شمه خاطری، تا هر اندا که خدائه فیض مَرِدِم و سه ویشتر و ویشتر بونه، شکر هاگردن هم خدائه جلال و سه ویشتر بوه.

^{۱۶} پس نا امید نوومی. هر چن آمه ظاهر دره از بین شونه، آمه باطن هر روز تازهتر بونه. ^{۱۷} چون که آمه کچیک و زود گذر رنج ها، آبدی جلال آمه و سه یارنه که نوونه اون رنجهال همراه قیاس هاگردن. ^{۱۸} پس اونچی که بونه بدین نیشمی، بلکه اونچی ره که نوونه بدین ایشمی، چون اون چپایی که بونه بدین زود گذر، ولی اون چپایی که نوونه بدین آبدی.

آمه آسمونی سیره

۵ اسا دومبی هر وخت این خیمه یعنی آمه زمینی سیره که اون دله زندگی کامبی له بوره، خدائه جم پتا عمارت داری، پتا سیره که دس همراه پساته نییه و آسمون دله آبدی. ^۲ و حقیقتن که این خیمه دله آه گشیمی، چون این مشتاقیمی که شه آسمونی سیره ره لواسی واری بپوشیم، ^۳ آگه که راس راسی اون دپوشین همراه، دیه لخت نیی. ^۴ چون تا وختی که این خیمه دله دَرَمی سنگین بار همراه آه گشیمی، نا این و سه که لخت بومی بلکه ویشتر دپوشنده بومی تا زندگی، اونچی که از بین شونه ره بلعه. ^۵ خدائه که اما ره این کار

همون عکس واری، پتا جلال جم، به پتا دیه جلال که ویشتر بونه، عوض بومی؛ و این خداوند جم شروع بونه که روح.

انجیل نور

۴ پس چون اون رحمتی و سه که اما ره هدا نییه، این طی خدمتی دره کامبی، نا امید نوومی. ^۲ بلکه جا هدا و شرم آور راه هائه جم دوری هاگردیمی و حقه بازی همراه رفتار نکامبی و خدائه کلام دسکاری نکامبی، بلکه حقیقت، آشکارا گامبی و تقلا کامبی خدائه حضور، همه وجدان پلی، تایید بویم. ^۳ حتی آگه آمه انجیل نامفهوم، اوانه و سه نامفهوم که هلاکت راه دله درنه. ^۴ این دنیائه خدا، پی ایمونون فکرها ره کور هاکارده تا مسیح جلال انجیل نور، که خدائه دیم ره نوین. ^۵ چون اما شه ره موعظه نکامبی، بلکه اعلام کامبی که عیسی مسیح خداوند، و شه جم فقط عیسی خاطری و اون هم فقط شمه نوکرون واری گب زمی. ^۶ چون همون خدا که باوته: «نور، تاریکی جم بتابه،» شه نور آمه دلها دله بتاَندیه تا خدائه جلال پشناسین، مسیح دیم دله، اما ره نورانی هاگانه.

^۷ ولی این گنج ها ره گلی پیلکاها! دله داری، تا معلوم بوئه که این گت قدرت، خدائه جم هسه نا آمه جم. ^۸ اما هر ظرف جم سختی دله دَرَمی، ولی نیشکسیمی؛ بهت کامبی، ولی نا امید نیی؛ ^۹ عذاب گشیمی، ولی ول هاکارده نیی؛ پنه بخردیمی، ولی کم نیاردیمی؛ ^{۱۰} همش عیسی مرگ شه تن دله دره ورعی تا عیسی زندگی هم آمه تن دله ظاهر بوه. ^{۱۱} چون اما که زنده هسیمی، همش عیسی خاطری مرگ بسپارسه بومی تا وه زندگی، آمه تن دله که از

۱۷ پَس اگه یه نَفِر مَسِیح دِلَه دَووه، تازه خَلَقَت. هر چی که کهنه بیهه دِیهه یموم بیهه؛ اِسا، همه چی تازه بیهه! ۱۸ اِنا همه خِداَهه جِم هَسه که مَسِیح طریق اِما ره شه هِمراه آشتی هِدا و آشتی خِدْمِت اِما ره بَسپارِسِه. ۱۹ یعنی، خِدا مَسِیح دِلَه دِینا ره شه هِمراه آشتی دائه و مَرَدِم تَقصیرات، وِشون جِساب نییشتَه، و آشتی پیغوم اِما ره بَسپارِسِه. ۲۰ پَس اِما مَسِیح سفیرون هَسیمی، خِدا شه خواسه ره اِماه طریقی جِم اِنجام دِنه. اِما مَسِیح طَرَف شمه جِم خواهش کامبی که خِداَهه هِمراه آشتی هاکانین. ۲۱ خِدا کُسی که گِناه ره نِشناسی بیهه ره اِماه وِسه گِناه هاکارده، تا اِما وه دِلَه، خِداَهه صالحی ره بَوینیم.

۶ پَس اون چي دِلَه که خِداَهه هِمراه همکاریمی، شمه جِم خواهش داری که خِداَهه فیضی اِلکی نِیت بَوین. ۲ چوون خِدا اِشعیا! پیغمبرِ کِتَاب دِلَه گانه: «پتا خوار مووقه دِلَه، تِ جَواب هِدامه و نِجاتِ روز دِلَه، تِ گِمک بییمومه.» هارش، آلان خِداَهه خوار مووقه؛ هارش، آلان اَمروز نِجاتِ روز.

پولسِ سختی ها

۳ اِما هیچ کس راه دِلَه سَنگ دِم نِیمبی تا اِما خِدْمِت هیچ ایرادی دَنی بوئه، ۴ بلکه هر کاری که کامبی دِلَه، سِراغ دِمی که خِداَهه نوکرون هَسیمی: خَلَه تَحْمَل هِمراه، مَصیبتا! دِلَه، سختیا! و پِلاها! دِلَه، ۵ کتک بَخَرْدَن هائه مووقه، زندونها! دِلَه، بِلواها! دِلَه، سخت کارها! دِلَه، شو نَخوانت ها دِلَه، و وِشناپی هائه دِلَه؛ سِراغ دامی که خِداَهه نوکرون هَسیمی. ۶ راسگویی هِمراه، خِداَهه قَوَت هِمراه، صبر هِمراه، مهروونی هِمراه، روحِ اَلدُسی هِمراه، بی

وِسه آماده هاکارده و روحِ اَلدُسی، بیعانه واری اِما ره هِدا.

۶ پَس هَمیش اِماه دِل گرم، اِما دومبی تا وَختی که این تَن دِلَه سِرِه داری، خِداوند جِم دوریمی، ۷ چوون ایمون هِمراه زندگی کامبی، نا اونچی هِمراه که ویمبی. ۸ آره، اِماه دِل حسابی گرم و این بهتر دومبی که این تَن جِم دور بوئیم، خِداوند هِمراه سِرِه دِلَه زندگی هاکانیم. ۹ پَس چه تَن دِلَه زندگی هاکانیم و چه اون جِم دور بوئیم، اِماه نِیت این که وه ره راضی هاکانیم. ۱۰ چوون اِما همه وِنه مَسِیح داوِری تَخَتِ رُوب رو حاضر بَووم، تا هر کی طبق خوار یا بَد اعمال که شه تَن دِلَه زندگی کارده، اِنجام هِدا سزا بَوینه.

آشتی خِدْمِت

۱۱ پَس چوون خِداوند تَرَس مَعنی ره دومبی، مَرَدِم قانع کامبی. ولی اونچی هَسیمی خِداَهه وِسه دِیار و اُمید دارمه شمه وجدان وِسه هم دِیار بوئه. ۱۲ اِما نِخوامبی اَت گَش دِیهه شه خَوری تَعْرِیف هاکانیم، بلکه خوامبی پتا دِلیل بیاریم که اِما ره اِفْتخار هاکانین، تا بَتونین کسای جَواب که ظاهر اِفْتخار کانِدنه ره هادین، نا اونچی که دِل دِلَه دَره ره. ۱۳ چوون اگه شه عَقْل از دَس هِدامی، خِداَهه خاَطِری؛ و اگه عاقلِمی، شمه خاَطِری. ۱۴ چوون مَسِیح مَحَبَّت اِما ره کُنترل کانده، چوون بِفهمِسیم: که یه نَفِر همه وِسه بَمِرده، پَس همه بَمِرِدنه. ۱۵ وه همه خاَطِری بَمِرده تا زنده آدمون نا شه وِسه، بلکه اون وِسه زندگی هاکانین که وِشون خاَطِری بَمِرده و زنده بیهه.

۱۶ پَس اِما دِیهه بعد از این هیچ کس طبق جِسم نِشناسیمی. هر چن قَبْلاً مَسِیح طبق جِسم اِشناسی بیمه، اِسا دِیهه این طی نییه.

مَنْتِ مَحَبَّتِ هِمْرَاه، ۷ راسگوپی هِمْرَاه، خِدائِه
 قَوَّتِ هِمْرَاه، صالِحِ اَسْلَحَه هِمْرَاه، راس و
 چپ دَسِ هِمْرَاه؛ ۸ عَزَّت و ذَلَّتِ دِلَه، تِهْمَتِ
 بَزوئِن و تَعْرِيفِ هَاكَارْدِنِ دِلَه. آمه هِمْرَاه جَقَه
 بازوئِن واری رِفْتارِ بونَه، با اِین حالِ راسْتگو
 هَسیمی؛ ۹ آمه هِمْرَاه بی نام و نِشونِ هائِه واری
 رِفْتارِ بونَه، با اِین حالِ اِما رِه اِشْناسِنَه؛ آمه
 هِمْرَاه مَرده هائِه واری رِفْتارِ بونَه، با اِین حالِ
 هَارِشِینِ هَمْتِ زنده؛ آمه هِمْرَاه جوری رِفْتارِ
 بونَه که اِنگارِ مِجَازاتِ دِلَه دَرَمَبی، با اِین حالِ
 هَمْتِ اِما رِه نَکُوشِنَه؛ ۱۰ آمه هِمْرَاه غمِ داروئِن
 واری رِفْتارِ بونَه، با اِین حالِ هَمِشِ خِشالیمی؛
 آمه هِمْرَاه فِقیروئِن واری رِفْتارِ بونَه، با اِین حالِ
 خَلِیْلِیَا رِه پُولدارِ کامَبی؛ آمه هِمْرَاه جوری رِفْتارِ
 بونَه که اِنگاریِ هِیچِ نِداری، با اِین حالِ همه
 جیِ صاِحِیْمی.

۱۱ ای قُرْنَتْسِ شَهْرِ مَرْدَم، اِما رُکِ شِمْه هِمْرَاه
 گَبِ بَزوْمی و شِه دِلِ شِمْه وِسه وازِ هَاكَارْدیمی.
 ۱۲ اِما شِه مَحَبَّتِ، شِمْه جِمِ دَرِیغِ نَکامَبی، بَلکه
 شِما یِیْنِی که شِه مَحَبَّتِ آمه جِمِ دَرِیغِ کاندینی.
 ۱۳ شِمْه هِمْرَاه شِه وُچوئِن واری گَبِ زَمَبه؛ شِما
 هِم شِه دِلِ آمه وِسه وازِ هَاکَنِین.

زنده خِدائِه معبد

۱۴ بی اِیْمونوئِن یوْغِ بِن، نَشوئِن، چوون
 صالِحی و شِرارتِ چِه رِبطی بَه هِم دارِنَه، و
 نور و تَارِیکِی چِه رِفاقتی؟ ۱۵ مَسِیح و پِلِیعال
 بَعنی شِیطانِ چِه سازشیِ دارِنَه و مَوْمِن و
 کافرِ چِه شِباهتیِ دارِنَه؟ ۱۶ و خِدائِه معبد،
 بَتْهالا هِمْرَاه چِه سازشیِ دارِنَه؟ چوون اِما زنده
 خِدائِه مَعْبَدیمی. هَمونِ طی که خِدا تورات و
 پِیْعَمَبَرَوئِن کِتَابِ دِلَه گانه:

«مِن وِشونِ میونِ منزلِ کامَبه
 و وِشونِ میون، راهِ شومَبه،

و مِّن وِشونِ خِدا بومَبه
 و وِشونِ مِ قومِ بونَه.»
 ۱۷ پَس، خِداوندِ گانه:

«وِشونِ میونِ جِمِ بیرونِ بَئِن و
 سیوا بَووئِن.

هِیچِ نَجَسِ چی رِه دَسِ نَکَنِین
 هَمونِ مَوْقَه شِما رِه قَبولِ کامَبه.»

۱۸ «مِن شِمْه پِیِرِ بومَبه
 و شِما مِ رِیکائوئِن و کِیجائوئِن بونَی،
 خِداوندِ قَادِرِ مَطْلُقِ اِیْنِ گانه.» ۱ پَس

ای عَزیزون، اِسا که اِما اِین
 وعده_ها رِه دارِی، بَئِن شِه رِه
 هر جِسم و رُوحِ ناپاکیِ جِمِ پاک
 هَاکَنِیم و خِدائِه تَرَسِ هِمْرَاه،
 مَقْدَسِ بَیْنِ کَامِلِ هَاکَنِیم.

پوئِسِ خِشالی

۱ اِما رِه شِه دِلِ دِلَه جا هَادِین. اِما هِیچِ
 کِی حَق، بَدیِ نَکاردیمی، هِیچِ کِی خِرابِ
 نَکاردیمی و هِیچِ کِی جِمِ سَوءِ اسْتِفادَه نَکاردیمی.
 ۳ مِّن اِیْنِ نارْمَه تا شِما رِه مَحْکومِ هَاکَنِیم. چوون
 که شِما رِه قَبْلَتَرِ باوئِمَه که آمه دِلِ دِلَه جا
 دارِنِی تا هَمْدِیَه هِمْرَاه بَمِیْرِم و هَمْدِیَه هِمْرَاه
 زَنْدِگیِ هَاکَنِیم. ۴ مِّن خَلَه جِرأتِ هِمْرَاه دَرَه شِمْه
 هِمْرَاه گَبِ زَمَبه. مِّن خَلَه شِما رِه اِفْتِخارِ کامَبه؛
 مِّن خَلَه تَسْلٰی بَیْئِمَه. تِمومِ شِه مَصِیْبَتِ هائِه
 دِلَه، خِشالیِ جِمِ پَرِمَه.

۵ چوون که حَتّٰی مَوْقَه ای که اِما مَقْدونیه
 مَنطَقَه تَرَسیمی، آمه اِیْن تَن اِسْتِراحتِ نَکاردَه،
 بَلکه هر طَرِفِ مَصِیْبَتِ دِلَه دَیْمی - بیرون، خَلَه
 دَعوا داشتیمی، و شِه دِلِ دِلَه تَرَس داشتیمی.
 ۶ ولی اَوْنِ خِدا یِی که بِشِکَسَه دِلِ ها رِه تَسْلٰی
 دِنَه، اِما رِه تِیتوسِ بَیْئِمَوئِنِ هِمْرَاه تَسْلٰی هِدا.
 ۷ و نَا فِقْطِ تِیتوسِ بَیْئِمَوئِنِ جِم، بَلکه اَوْنِ

م ره شرمنده نَکاردینی، بلکه هَمون طی که هر اون چی شما ره باویتی دِرِس بییه، ثابت بییه که آمه افتخار تیتوس پَلی به جا بییه. ^{۱۵} هر گش که تیتوس شما همه اطاعت هاکارِدِن یارنه و این که چی طی تَرس و لرز هِمراه وه ره قبول هاکارِدینی، ویشتر شما ره دِل ونِدنه. ^{۱۶} خِشالِمه که کاملاً شما ره اِطمینان دارمه.

تَشویق هاکارِدِن، دَس و لوازی وِسه

ای پرارون، خوامی شما ره اون فیضی **ا** چِم که خِدا مقدونیه مَنطقه کلساسا ره هدا، باخوَر هاکانیم. ^۲ چوون وِشون، مصیبت خاطری، بَدجور آزمود بینه، ولی بی حدّ و حساب خِشالنه و با اینکه خَله فقرِ دِله دَرنه، ولی دَس و دِلوازنه. ^۳ چوون مین شَاهِدِمه که وِشون شه توونِ اِندا، حَتّی ویشتر از اون، پِشَقَدَم بینه، ^۴ خَله اصرارِ هِمراه آمه چِم خواهش هاکارِدنه که این خِدمتِ دِله که مَقْدَسین وِسه هسه شَرِیک بوئن. ^۵ وِشون نا فِقْطِ اون طی که اِما اِنْتَظار داشتیمی بلکه اَوّل شه ره خِداوندِ وَقْفِ هاکارِدنه، و بعد طَبَقِ خِدايه اِرادَه شه ره آمه وَقْفِ هاکارِدنه. ^۶ این وِسه، تیتوس چِم بَخواسیمی هَمون طی که قِبَلتر، شه، اَوّلین قدمها ره بَییتِ بییه، اَلان هم شِمه میون اون کارِ خَیرِ کاملاً تَموم هاکانه. ^۷ پَس هَمون طی که همه چي دِله سَرَتَرنی - اِیمون دِله، گَب بَزوئن دِله، معرفتِ دِله، کاملِ غِیرتِ دِله، و شه مَحَبّتِ دِله نِسبت به اِما- پَس این کارِ خَیرِ دِله هم همه چِم سَرتر بوئن. ^۸ مین این شما ره حِکم نَکامبه، بلکه خوامبه بَقِیه غِیرتِ طَریقِ چِم ثابت هاکانیم که شِمه مَحَبّتِ خالص. ^۹ چوون آمه خِداوند عِسی

تَسَلّی که، تیتوس شِمه چِم بَییتِ بییه. تیتوس شِمه حَسرتی چِم، غُصّه و غِیرتی که شما مِ ره دارِنی، مِ وِسه خَوَرِ بیارده، اون طی که مین ویشتر خِشال بَیمه.

^۸ چوون حَتّی اَگه مین شه نامه هِمراه، شما ره غُصّه دار هاکارِدِمه، شه هاکارده چِم پِشِیمون نیمه - با این که آت کم پِشِیمون بَیمه - این وِسه که وِیمیه مِ اون نامه شما ره غُصّه دار هاکارده هر چَن فِقْطِ آت کم. ^۹ ولی اَلان خِشالِمه، نا این وِسه که غُصّه دار بَینی، بلکه شِمه این غُصّه تووِبِه باعثِ بییه. چوون شِمه غُصّه خِدايه وِسه بییه، تا آمه چِم هیچ ضرری شما ره نَرِسه. ^{۱۰} چوون غُصّه ای که خِدايه وِسه بوئه، تووِبِه باعثِ بونه، که نِجاتِ ختم بونه و پِشِیمونی نِدارنه. ولی غُصّه ای که دِنیائه وِسه هسه، مَرگِ ختم بونه. ^{۱۱} چوون که بَوینین این غُصّه ای که خِدايه وِسه بییه، شِمه دِله چه شور و شوقی بار بیارده: البته هَمین شور و شوقی که نِشون دِنه که تَقصیرکار نِینی. چه غِیضِ دِله چه تَرسِ دِله چه حَسرتِ دِله، چه غِیرتِ دِله و چه مِجازاتِ دِله. هر لحاظِ چِم ثابت هاکارِدینی که اون قَضیه دِله بی تَقصیر بیی. ^{۱۲} پَس هر چَن که این نامه ره شِمه وِسه نَنوِشِتمه، ولی نا اون آدِمِ خاطری که بَدی هاکارده و یا نا اون آدمی وِسه که وه ره بَدی بییه، بلکه این وِسه بییه که خِدايه حُضورِ شِمه اون غِیرتِ که آمه وِسه دارِنی، دیارِ بَووه. ^{۱۳} این وِسه هسه که اِما تَسَلّی دارمی.

علاوه بر آمه تَسَلّی، اِما تیتوس بَدِیئن چِم ویشتر خِشالِ بیمی، چوون که وه روح شما همه خاطری، تازه بییه. ^{۱۴} چوون که مین وه پَلی، هر لحاظِ شما ره اِفتخار هاکارِدِمه و شما

خِداوندِ جِلالِ وِسه هَسه و اَمه خیرخواهی ره هم سراغ دِنه.^{۲۰} اِما خَله مواظِبی که این خدَمِتِ دِلَه که هَدیه هائِه جَمع هاکارِدن، که دِلِ چِم هَسه و اَمه طَریقِ اداره بونه، هِیچکس اَمه چِم ایراد نِیره^{۲۱} چوون تَقْلا کامِبی نا فِقط خِداوندِ نَظَر، بلکه مَرِدِمِ نَظَر هم اونچی خوار ره هاکنیم.

^{۲۲} و این آدمونِ همراه، شه یرارِ رِسنِدمِبی که خَله وه ره آزمود هاکارِدمِبی و بَفَهَمِسیمی که خَله چِیائِه دِلَه ذوق و شوق دارنه، ولی آلان اون یرار، اون زیادِ اطمینانِ خاطرِی که شما ره دارنه، قبلاً چِم وِشتر، ذوق و شوق دارنه.^{۲۳} تیتوسِ خَوَری ونه بارِم که شِمه اون خدَمِتِ هاکارِدنِ دِلَه مِ شَرِیک و همکارِ؛ اَمه برارونِ خَوَری هم ونه بارِم که وِشونِ کلیساهای بَفَرِسیه و مَسِیحِ جلالِ نه.^{۲۴} پَس شِمه مَحَبَّت و اَمه اِفتخار که شِمه خَوَری کامِبی، کلیساهای حضور، این آدمونِ وِسه ثابت هاکنین.

اورشَلیمِ مَسِیحیونِ هَدیه ها

۹ اِسا دییه احتیاجِ نِییه این خدَمِتِ خَوَری که مَقْدَسِینِ وِسه هَسه ره شِمه وِسه بَنویسیم،^۲ چوون دومبِه چه ذوق و شوقِ این کارِ وِسه دارنِی و این وِسه هم مقدونیه ایموندارونِ پَلی شما ره اِفتخار هاکارِدمِه. وِشونِ بااوِتمِه که شما پارسال تا آلان، آخائیه مَنطَقَه دِلَه هَدیه هِدائِنِ وِسه حاضرِ بِنِی. شِمه این غِیرت، خَله از وِشونِ هم، این کارِ وِسه تحریک هاکارِده.^۳ ولی این برارونِ رِسنِدمِبی تا ثابت بَوِه که اَمه اِفتخارِ شما ره این جَریانِ خَوَری بیخودی نِییه، بلکه هَمونِ طِی که بااوِتمِه، آماده بوئِن.^۴ تَوِه که اگِه مقدونیه ایموندارونِ چِم چَن نَفَرِ مِ همراه بِنِی و بَفَهَمِی که آماده نِیْنی، اِما اون اطمینانی که شما ره

مَسِیحِ فیضِ چِم باخَوَری که هر چَن دولتْمند بیه، شِمه خاطرِی فقیرِ بیه تا شما وه فقرِ دِلَه دولتْمند بَوِین.

^{۱۰} مَن شه نَظَرِ این جَریانِ خَوَری گامبِه: این شِمه نَفَع، پارسال شما نا فِقط این کارِ خیرِ اِنجامِ دِلَه، بلکه وه اِنجامِ ذوق و شوقِ دِلَه هم پیشَقَدِمِ بِنِی.^{۱۱} پَس اِسا این کارِ تِمومِ هاکنین، تا ذوق و شوقِ که این کارِ وِسه داشتِنی، وه تِمومِ هاکارِدن، شِمه توانِ مالیِ همراه جور بَوِه.^{۱۲} چوون اگِه ذوق و شوقِ دَوِه، اون آدمِ هَدیه طَبَقِ اونچی که دارنه قبول بونه، نا طَبَقِ اونچی که نِدارنه.

^{۱۳} چوون اَمه منظورِ این نِییه که بَقیه، راحتِی دِلَه دَوِون و شما فشارِ دِلَه، بلکه خوامِبی منصفانه بوئه،^{۱۴} که آلان شِمه فراوونی وِشونِ احتیاجاتِ برطرفِ هاکنه تا پتا روزِ هم وِشونِ فراوونی شِمه احتیاجاتِ برطرفِ هاکنه. تا این طِی انصافِ برقرار بَوِه،^{۱۵} هَمونِ طِی که توراتِ دِلَه بَنوشتِ بیه: «اونتا که زیاد جمع هاکارِده بیه، اضافه نداشتِه، و اونِی که کم جمع هاکارِده بیه، کم کسری نداشتِه.»

پولُس، تیتوسِ سَفارشِی کاندِه

^{۱۶} ولی خِدا ره شکر کامبِه که اون غِیرتی که مَن شِمه وِسه دارمه تیتوسِ دِلِ دِلَه هم دَرِه.^{۱۷} چوون که وه نا فِقط اَمه خواهشِ قبولِ هاکارِده، بلکه شه خَله ذوق و شوقِ همراه، شِمه پَلی بِنِیموئِنِ وِسه پیشَقَدِمِ بیه.^{۱۸} و اِما پتا دییه یرار، تیتوسِ همراه رِسنِدمِبی که تِمومِ کلیساهای دِلَه، انجیلِ موعظَه خاطرِی سرشناسِ.^{۱۹} و نا فِقط این، بلکه اون یرارِ کلیساهای طَرَفِ چِم تعینِ بیه تا این کارِ خیرِ که اون اِنجامِ هِدائِنِ و اداره هاکارِدنِ اَمه وظیفه نِه، اَمه همراه همسَفِرِ بَوِون. اون کاری که

شوقِ هِمراه دِعا کاندینه. ^{۱۵} خِداوندِ اونی هدیه خاطرِی که قابلِ باوَتِن نییه شکر کامبه!

پولُس شه خِدْمَتِ جِم دِفاع کاندِه

۱. مَن، پولُس شه، مَسِیح نرِی و مهروونی هِمراه شمه جِم خواهش کامبه- مَنی که شِمه جِم خَلیا گانِه وختی شمه پَلی دَرِمِه سَرِزِیرِمِه و اونی مووقه که شمه پَلی دَنیمه شجاعمه! ^۲ مَن شِمه جِم التماس کامبه که مووقه ای که شمه پَلی امبه، مجبور نَووم شمه هِمراه چَسارتِ هِمراه گِب بَرِزِم جوری که مَرِدِم جِم بَعْضِیا گُمون کاندینه که اِما اِدِی فکِرْها! هِمراه دَره رِفْتاَر کامبی. ^۳ چوون هر چَن چَسِم دِلِه زندگی کامبی، ولی طَبِقِ جِسْم جَنگ نَکامبی. ^۴ چوون که آمه جَنگِ اسلحه ها، چَسِم جِم نییه بلکه خِدائِه قَوَّتِ دارنه تا قلعِه ها ره نابود هاکنه. ^۵ اِما هر بحث و هر کِسی که خِدائِه معرفتِ علیه گت گت نَظَر دِنه ره از بَین وَرِی و هر فکری ره مجبور کامبی که مَسِیح جِم اطاعت هاکنه. ^۶ اونی مووقه که مَسِیح ره دَره کاملاً اطاعت کاندینی، اِما آمادِی تا هر نااطاعتی ره تنبیه هاکنیم.

^۷ هارِشِن، بَوینِن شِمه چَش رُوب رو چی دَره. اگه یه نَفَرِ مَطْمَئِنه که مَسِیح وِسه هَسِه، اونی آدم ونه بدونه هَمون طِی که وه مَسِیح وِسه ته اِما هم مَسِیح وِسه هَسِی. ^۸ چوون حَتّی اگه یه دَرّه ویشتر شه اقتدارِ اِفْتخار هاکنیم شرمندِه نَبومبِه. اونی اِقْتِدَار که خِداوند شِمه بِنّا هاکاردِن وِسه م ره هِدا، نا شِمه نابودی وِسه. ^۹ نِخوامبِه اِنِی طِی به نَظَرِ پَیّه که مَن خوامبِه شه نامه ها! هِمراه شِما ره بَترسونم، ^{۱۰} چوون که گاننه: «وه نامه ها سَخْت و سَنگِین، ولی رو در رو ضعیف و وه گِب بَرَوِئِن تعریفی نِدارنه.» ^{۱۱} بَییل اونی که اِنِی طِی گانه بَیفهمه که هر

داشتمی جِم شرمندِه بَویم، دیه اِنِی که شِما شه چنده شرمندِه بونی هیچی نارمه. ^۵ پَس لازم دَوْنِسمِه پَراروِنِ جِم بِخوائِم که قَبْلَتَر شِمه بَدِئِنِ وِسه پَیِن و اونی هدیه هاپی که وَعده هِدا بینی ره تدارک بَوینِن، تا اِنِی هدیه، هدیه ای بوئه که شه مِیلِ هِمراه هِدا بوئِن نا زور زوری. ^۶ م گِب اِنِی: هر کی که کم دَکاره، کم هم درو کاندِه، و هر کی زیاد دَکاره، زیاد هم درو کاندِه. ^۷ هر کی ونه هَمون اِنْدا که شه دِلِ دِلِه نِئِت هاکارده، هاده، نا بی میلی و زورِ هِمراه، چوون خِدا اونی که خِشالی هِمراه هدیه دِنه ره دوس دارنه. ^۸ و خِدا تونده هر نعمتی ره شِمه وِسه خَلّه ویشتر هاکنه تا همه چی دِلِه، هَمیش شه احتیاجِ اِنْدا دارِین و هر خوارِ کارِ دِلِه، فراوونی هِمراه دارِین. ^۹ هَمون طِی که مَزْمُور کِتابِ دِلِه بَنوشت نِبیّه:

«دَس دِلوازی هِمراه فقِیرونِ هِدا،

وه صالحی تا اَبَدِ پابرجائه.»

^{۱۰} اونی که تِیم، کِشاوَرز وِسه و نونِ بَخْرَدِنِ وِسه دِنه، شِمه تِیم کِشت و کارِ وِسه آماده هاکارده، بَرگت دِنه و شِمه صالحی محصُولِ زیاد کاندِه. ^{۱۱} شِما از هر نظر دولتْمند بونی تا هر لحاظِ جِم دَس و دِلواز بَوینِن، و شِمه اِنِی دَس و دِلوازی آمه طَریقِ جِم خِدائِه شکر هاکاردِن خَتْم بونه.

^{۱۲} چوون اِنِی خِدْمَت، نا فِقْطِ مِقْدَسِینِ احتیاجاتِ بَرظَرِف کاندِه، بلکه باعث بونه خَلیا خِدا ره بی حِد و اندازه شکر هاکنِن. ^{۱۳} اِنِی خِدْمَتِ خاطرِی، مَرِدِم، خِدا ره جَلال دِننه چوون که شِما نا فِقْطِ اِعتِراف کاندِینی مَسِیح انجیلِ اِیمون دارِینی بلکه وِشون و بَقِیه ره اونچی که دارِینی دِلِه شَرِیک کاندِینی. ^{۱۴} هَمون طِی خِدائِه گت فیضِ خاطرِی که شِمه سَر دَره، وِشون شِمه وِسه ذوق و

۳ ولی ترسمبه هَمون طی که مَر، حوا ره گول بزو، شمه فکر هم، صاف و صادق و خالصی ای که مَسیح دارنِی چِم منحرف بَووه. ۴ چوون اگه یه نَفَر شمه پَلی پَیه و شما ره یتا عیسی به چِز اون که اِما شما ره اِعلام هاگردیمی ره اِعلام هاکانه، یا اگه شما یتا روح، به جز روح القدس که بییتینی ره یرین، یا اگه انجیل پیغوم به چِز اون اِنجیل پیغوم که قبول هاگردینی قبول هاکانین ره شما راحت اون تحمل کاندینی. ۵ راس راسی گمون نکامبه مَن اون «گِت رَسولون» چِم چیزی کم دارم. ۶ حَتّی اگه گِب بَزوئِن دِلَه اِسا نَبوئِم، معرفت دِلَه چیزی کم نِدارمه؛ راس راسی اِما هر لحاظ چِم، همه چِی دِلَه اِین شمه وِسه دیار هاگردیمی. ۷ مگه گِناه هاگردمه که شه ره کِچیک هاگردمه تا شما سرپِلند بَووین، چوون که خِدائه انجیل پیغوم مجانی شمه وِسه اِعلام هاگردمه؟ ۸ مَن دِیه کِلِساها! ره غارت هاگردمه و وِشون چِم کمک مالی بییتمه تا شما ره خِدمِت هاکانِم. ۹ و اون مووقه که مَن شمه هِمراه دِیمه و یه چِی محتاج بیمه، هیچ کس دوش سَر باری نِپِشِتمه، چوون برارونی که مقدونیّه مَنطقه چِم بییمونه مَ احتیاجات برطرف هاگردنه. و مَن هیچ باری شمه دوش سَر نِشِته بیمه و نیپلمه. ۱۰ اون مَسیح حَیْقَت که مَ دِلَه دَره ره قَسِم، که هیچ کس آخائیه مَنطقه دِلَه مَ اِین افتخار مَ چِم نینه. ۱۱ و چه وِسه؟ یعنی اِین که شما ره دوس نِدارمه؟ خِدا دونده که شما ره دوس دارمه! ۱۲ و شه اِین کار ادامه دِیمه تا اونای که اِدعا کاندینه که خواننه اون طی که اِما خِدمِت کامبی خِدمِت هاکانِ و اِین اِفتخار کاندینه ره هیچ هاکانِ. اونای چِم که تقلا کاندینه تا شه ره اونچِی دِلَه که اون اِفتخار کاندینه اِمه هِمراه برابر هاکانِ.

اونچِی شه دَنی بوئِن مووقه، شه نامه هائه دِلَه گامبه، وختی که یِئِم هَمون کار کامبه. ۱۲ نا اِینکه اِما چِرات هاکانِم شه ره اون کِساپی چِم بَدونِم که شه چِم تعریف کاندینه و شه ره هَمدِیه هِمراه مقایسه کاندینه. ولی اون مووقه اونای که شه ره هَمدِیه هِمراه سِیک سنگین کاندینه و شه ره هَمدِیه هِمراه مقایسه کاندینه نَقَهْمَنه (نَقَهْم هَسَنه). ۱۳ ولی اِما بیش از حد اِفتخار نَکامبی، بلکه فِقَط اَنده اِفتخار کامبی که خِدا اِمه وِسه تعین هاکارده، اون حدّ که شما ره هم رِسَنه. ۱۴ چوون که اِما شه لینگ شه حدّ چِم چلو نِپِشِتمی، جوری که اِنگاری اَصلاً شِماره خِدمِت نَکاردیمی. چوون که اِما اَوّلین کِساپی بیی که مَسیح اِنجیل شما ره بَرَسندیمی. ۱۵ اِما شه حدّ دومبی و اونچِی چِم که بقیه رَحْمَت بَکَشِینه ره اِفتخار نَکامبی. ولی اِمید دارم که هر چِی شمه اِیمون گِت تِر بَووه، اِمه خِدمِت هاگردن هم شمه میون ویشتر بونه، ۱۶ تا بَتونِم اِنجیل اون دِیار! دِلَه که شمه چِم دورنه اِعلام هاکانِم. چوون نِخوامبی اون کاری ره که یه نَفَر دِیه قبلتر شه سامون دِلَه هاکارده ره اِفتخار هاکنیم. ۱۷ بییل «هرکِی اِفتخار کاندِه، خِداوند اِفتخار هاکانه.» ۱۸ چوون اونِی که شه چِم تعریف هاکانه، قبول نَبونه بلکه اون آدمی قبول بونه که خِدا وه چِم تعریف هاکانه.

پولس و دراغی رسولون

کاش شما یه ذره نادونی ره مَ دِلَه تَحَمَل کاردینی، مَ ره تَحَمَل هاکانین! ۲ چوون مَن شمه سَر غیرت دارمه و اِین غیرت خِدائه چِم هَسه، چوون مَن شما ره یتا مَرَدی، یعنی مَسیح هِمراه، نومزّه هاگردمه، تا یتا پاک اَذِب کِیجائه واری، شما ره وه دَس پَسپارِم.

۲۴ پَنج گَش یِهودیونِ چِم، سِی و نه تا ضربه شلاق بَخوردمه. ۲۵ سه گَش مِ ره چو بَزونه، آت گَش سَنگسار بَیمه، سه گَش مِ سَفِرِ گَشتی غرق بَیمه، پِتا شو و روز دریا ئه دله دیمه. ۲۶ اون سَفِر هائِه دله که پِشت در پِشت شیمه: رودخانه هائِه حَطرِ دله، دِزلا حَطر، شه قوم حَطرِ چِم، غیر یِهودیونِ حَطر؛ شَهرِ دله حَطر، صحرا دله حَطر، دریا ئه دله حَطر؛ خطری که دِراغی پِراونِ چِم داشتیمه؛ ۲۷ سختی و تنگی دله، خَله شوها نَخوانن بَکَشیمه؛ وِشنای و تِشنای دله، ویشتر وختا بی غذا بیمه و سرما دله یخت و پتی بیمه. ۲۸ علاوه بر اینا، تِمو مِ کلیسا ها نِگرونی بار، که مِ دوشِ سَر سنگینی کاندِه. ۲۹ کِی که ضعیف بَووه و مِین ضعیف تَووم؟ کِی که لغزش ها کانه و مِین تَسوزم؟

۳۰ اگِه ونه افتخار ها کَینم، اون چِیایِ ره افتخار کامبه که مِ ضعیف سِراغ دِنه. ۳۱ خِداوند عِسی پِیِر، خِدا که وه ره تا ابد شکر گامبه، دوندِه که دِراغ نَزیمه. ۳۲ دَمشق شَهرِ دله، اون حاکم که حارِث پادشاه تعین ها کاردِه، نِگهوونونی ره دَمشق شَهرِ دله بیبِشته تا مِ ره یِرن. ۳۳ ولی مِ ره پِتا زنبیل دله، پَنجره چِم که شَهرِ حصارِ دله بیبیه، جر بَفَرسینه و این طِی وه چَنگِ چِم فِرار ها کاردِمه.

بولسِ رُویاها و وه تَن خار

۱۲ مِین ونه که همین طِی افتخار ها کَینم؛ هِرچن اون چِم منفعتی تَورمه، اَلان شه افتخارِ رُویاها و خِداوندِ مِکاشفاتِ باوَتینِ هِمراه اِدامه دِمبه. ۲ مِین یه نَفِر مَسیحِ دله اِشنا سِمبه که چِهارده سالِ قِبل، سِوَمینِ آسِمون بَوَرده بَیمه. نَدومبه تَن دله یا تَن چِم بیرون، خِدا دوندِه- ۳ و دومبه که این آدم،

۱۳ چوون این طِی آدِمون، دِراغی رَسولون و جَقّه باز کارگرونده که شه ره مَسیحِ رَسولون واری دَریارِنه. ۱۴ و این عَجیب نِییه، چوون شیطان هم شه ره نور فِرشته واری در یارنه؛ ۱۵ پَس تعجبی نِدارنه که وه نوکِرون هم شه ره صالحون نوکِرون واری ها کَین. سَرآخِر، اون مِجازاتی که وِشون حَقّ ره گِرِنه.

بولسِ عذاب ها

۱۶ آی دِواره گامبه: هِیچ کِی مِ ره نادون ندونه. ولی اگِه این طِی کاندینی، اَقلامِ ره نادون آدِم واری قبول ها کَینن، تا مِین هم بَتوَنم ات کم اِفتخار ها کَینم. ۱۷ وختی مِین این طِی، اطمینانِ هِمراه، شه اِفتخار چِم گامبه، خِداوندِ طَرَفِ چِم نارمه، بلکه نَفْهمی سَر گامبه. ۱۸ از اونجه که خِلیلیا، آدِمی فِکرها هِمراه شه ره اِفتخار کاندینه، مِینم شه ره اِفتخار کامبه. ۱۹ نا اینکه شِما عاقِلنی، این وِسه ئه که شِما نَفْهما ره، خِشالی هِمراه تَحْمَل کاندینی! ۲۰ چوون که اگِه به نَفِر شِما ره شه نوکِر ها کانه، یا شِما ره بِلعه یا شِمه چِم سوءاستفاده ها کانه، یا شِما ره شه چِم سَرتر بَدونه، یا شِمه دِیم چک بَزِنه، تَحْمَل کاندینی. ۲۱ شِرمندگی هِمراه ونه بارِم که اِما این کار وِسه خَله ضعیف بیمی!

ولی اگِه کِسی چِرأت داره پِتا جِریانِ اِفتخار ها کانه - مِین آی دِواره نادونون واری گَب رَمبه - مِینم شه ره چِرأت دِمبه اون جِریانِ وِسه اِفتخار ها کَینم. ۲۲ اونا عبرانی نه؟ مِینم هِسیمه! اونا اسرائیلی نه؟ مِینم هِسیمه! اونا ابراهیم وچوننه؟ مِینم هِسیمه! ۲۳ اونا مَسیحِ نوکِروننه؟ مِین ویشتر هِسیمه! خِل هائِه واری گَب رَمبه - همه چِم سخت تر کار ها کاردِمه، خَله ویشتر زندون دله دِکِتمه، همه چِم ویشتر کِیک بَخوردِمه، ویشتر وختا نزدیک بیبه بَمیرم.

۱۴ آلان آمادِمه سِوَمین گش شِمه بدیئین وِسه بَیْم، و هیچ باری شِمه دوش سَر نییلِمه. چوون شِمه مال و اموالِ دِمبال دَنیمه، بلکه شه شِما ره خوامبه. چوون که وِچون وظیفه نینه که شه پییر مارِ وِسه مال و اموال جَمع هاکاین، بلکه پییر مارِ وظیفه ته. ۱۵ مین خِشالی هِمراه شِمه جانها! وِسه خرج کامبه و حَتّی شه جانِ هم اییلِمه. اگه مین شِما ره ویشتر دوس دارمه، مگه ونه شِما مِ ره کِمتر دوس دارین؟

۱۶ ولی با اینکه قبول دارین که مین، شِمه دوش سَر باری نییشِیمه، لابد گانِی حَقّه بازِمه و حیلِه هِمراه شِما ره به دَس بیاردمه. ۱۷ مگه اونایِ که شِمه پَلی بَفرسِیمه طَریق جَم، شِمه جَم منفعتی بُوردِمه؟ ۱۸ مین تیتوس جَم خواهش هاگردِمه شِمه پَلی پَپّه و آمه بِرارِ هم وه هِمراه بَفرسِیمه. مگه تیتوس شِمه جَم منفعتی بُورده؟ مگه اِما پِتا روح دِلِه عَمِل نکامی؟ مگه پِتا راهِ هَمدیه هِمراه نَشیمی؟

۱۹ مگه تا اینجه این فِکِر دِلِه دَئینی که تَقَلّا کامبی شِمه رُوب رو شه جَم دِفاع هاکانیم؟ اِما خِدائه پَلی کِسابی واری گَب رَمبی که مَسیح دِلِه دَرِنه، و هر اونچی کامبی، ای عزیزون، شِمه ایمونِ تقویتِ وِسه هَسه. ۲۰ چوون اون تَرس دارمه که شِمه پَلی بَیْم و شِما ره اون طی که اِنْتَظار دارمه، نوینم، و شِما هم مِ ره اون طی که اِنْتَظار دارنِی، نوینن- شاید شِمه میون دَعوا مرافه، حسودی، غیظ، دِشمنی، تَهَمّت، غیبت، غیرت، غرور و هر کی هر کی بوینم. ۲۱ و اون تَرس هم دارمه که وختی شِمه پَلی بَیْم، مِ خِدا شِمه پَلی مِ ره فروتن هاگانه و مین مجبور بووم بعضیا! خاطری که قبلاً گِناه هاگردَنه و شه ناپاکی، بی عفتی و عیاشی جَم تووبه نِکارَدَنه، عزاداری هاکانم.

بِهشت بُورده بَییه - تَنِ هِمراه یا تَنِ جَم بیرون، خِدا دوندِه. ۴ و اون چیزایِ ره بَشَنسَه که نوونه باوِتن، که گَب بَزوئن اونائه جَم آدِمی وِسه خوار نییه. ۵ مین این طی آدِم وِسه اِفْتَخار کامبه. ولی شه خَوَری، به جِز شه ضِعفها، اِفْتَخار نِکامبه- ۶ هر چن اگه بِخوائِم اِفْتَخار هاکانم، نادون نیمه، چوون خَیِیْقَتِ گامبه. ولی این کار جَم دوری کامبه تا نِکَنه یه نَفر خیال هاگانه که مین، اون چی که مِ دِلِه وینده و مِ جَم اِشَننه، گَت تِرِمه.

۷ پَس این وِسه که این گَتِ مِکاشفات که بی حِدّ و اندازه هم هَسه مِ ره مَغُور نِکَنه، مِ تَنِ دِلِه پِتا طلی مِ ره هِدا بَییه، یعنی شیطانِ طَریفِ جَم، تا مِ ره عذاب هاده و نییَلِه مَغُور بَووم. ۸ سه گش این جَریانِ وِسه خِداوندِ جَم خواهش هاگردِمه اون مِ جَم ییره، ۹ ولی خِداوند مِ ره باوته: «مِ فِیضِ تِ وِسه وَسّه، چوون مِ قَوّت، ضِعف هائِه دِلِه کامل بونه.» پَس این وِسه مین قبل از این خِشالی هِمراه شه ضِعف ها ره اِفْتَخار کامبه تا مَسیح قَوّت مِ سَر بَمونه. ۱۰ پَس مَسیحِ خاطری، ضِعفا، فحشا، سختیا، آزار اذیت و بِلَها! دِلِه، راضیمه. چوون وختی ضعیفمه، پَس قَویمی.

۱۱ مین پِتا نادون بیمه! شِما مِ ره مجبور هاگردینی، چوون که ونه مِ جَم تَعْرِیفِ کاردینی. چوون هرچَن که هیچی نیمه ولی اون «گَتِ رَسولون» جَم هیچی کم نِدارمه. ۱۲ پِتا واقعی رَسولِ نشونه‌ها، تِموم صبر و تَحَمُّلِ هِمراه شِمه میون دِیار بَییه، نشونه ها و معجَرات و کارهایی که قَوّتِ هِمراه. ۱۳ چوون که چي دِلِه، دییه کلیساهِا! جَم، کِمتر شِما ره لُطفِ بَییه، به جِز اینکه مین، شِمه دوش سَرِبار نَبیمه؟ مِ اِشْتِباه ره بَخَشین!

آخِرین هِشدارها

هاکانین، حَتّی اگه این طی نِشون هاده که اِما رَد بیمی.^۸ چوون نَتومبی حییقَتِ علیه هیچ کاری هاکانیم، بلکه هر چی کامبی حییقَتِ وِسه هسه.^۹ چوون اون مووقه که اِما ضعیف بوئیم و شما قوی، آمه خِشالی باعث بونه، و آمه دعا این که شما آی دواره جان تیرین.^{۱۰} همین وِسه، مِین این چیا ره وَختی شِمه پَلی دَنیمه شِمه وِسه نویسمبه تا وَختی شِمه پَلی بییمومه، مجبور نبوئیم شه اِقتدارِ جِم تَندی هِمراه رِفتار هاکانیم، اون اِقتدارِ که خِداوند نا خراب هاکارِ دِین وِسه، بلکه پِنا هاکارِ دِین وِسه م ره هِدا.

سَر آخِر

^{۱۱} سَر آخِر، ای پَرارون، خِشال بوئین. شِمه فکر این بوئه که آی دواره جان تیرین و همدییه ره تَسلی هادین، همدییه هِمراه هم نَظر بوئین؛ صِلح و سِلامتی دِله زندگی هاکانین؛ که خِدائه مَحَبَّت و صِلح و سِلامتی شِمه هِمراه مونِدنه.^{۱۲} همدییه ره مَقَدّس خاش هِمراه سِلام هاکانین.^{۱۳} تِمووم مَقَدّسین، شِمه وِسه سِلام رِسنِدِنه.^{۱۴} خِداوند عِیسی مَسِیح فِیض، خِدائه مَحَبَّت و رُوحِ القُدّس رِفاقت شِمه هِمراه دَووه.

۱۳ این سِومین گَش که شِمه بَدِیَن وِسه اِمبه. «هر گِی دِ یا سه تا شاهد هِمراه ثابت بونه.»^۲ مِین شه دِومین دِیدارِ دِله که اونجه دِیمه، کِسانی ره که قِبالاً گِناه هاکارده بینه، و بَقیه ره هم هِشدار هِدامه که اگه اَلان هم که اونجه دَنیمه هم هِشدار دِیمه که اَت گَش دِییه شِمه پَلی بَیَم، وِشونِ رَحِم نَکامبه.^۳ چوون شما پِنا دِلِیل دِمال دَرِنی که ثابت هاکانین که مَسِیح مِ طریق گَب رَنده. مَسِیح شِمه پَلی ضعیف نییه، بلکه شِمه میون قَوّت دارنه.^۴ چوون هر چن ضَعَف دِله مَصْلُوب بَییه، ولی خِدائه قَوّت هِمراه زندگی کانده. چوون اِما هم وه دِله ضعیفیمی، ولی شِمه پَلی وه هِمراه خِدائه قَوّت هِمراه زندگی کامبی.^۵ شه ره اَزمود هاکانین تا بَوینین ایمون دِله دَرِنی یا نا. شه ره مَحک بَزین. یا مگه این شه خَوری نَفَهیمِنی که عِیسی مَسِیح شِمه دِله دَره؟ مگه اینکه این اَزمود دِله رَد بَوین!^۶ و اَمید دارمه این بَقَهیمین اِما این اَزمود دِله رَد نِیمی.^۷ آمه دعا خِدائه پَلی این که خِطا نَکَنین؛ نا تا مَعْلوم بَووه که اِما اَزمود جِم سِرلِند بیرون بَییمومی، بلکه شما اونجی که دِرس هسه ره